

ORSZÁGOS

VENDÉGLŐS: UJSÁG

MAGYARORSZAGI VENDÉGLŐSÖK
 ÉS KORCSMÁROSOK ÉRDEKEIT
 FELŐLELŐ FÜGGETLEN SZAKLAP
 SZERKESZTŐSEG ÉS KIADÓHIVATAL BUDA-
 PEST, VI. KERÜLET, EÖTVÖS-UTCA 28. SZÁM

// MEGJELENIK // / ELŐFIZETÉSI ÁR /
 HAVONKÉNT 1-SZER EGÉSZ ÉVRE 8 KOR.

EXCELSIOR

AZ
TÁP

SÖR

LEGJOBB A
 VILÁGON!

DREHER ANTAL
 SERFŐZDEI RT.

BUDAPEST-
 KÖBÁNYA

Az 1909. évi párisi világkiállításon
collective a legnagyobb éremmel ki-
tüntetést nyert. — Fennáll 1854 óta

Állami nagy aranyérem 1906-ban.
Disz-okmány 1885. — Jurytag 1896.
Ipargyűlési aranyérem 1911-ben.

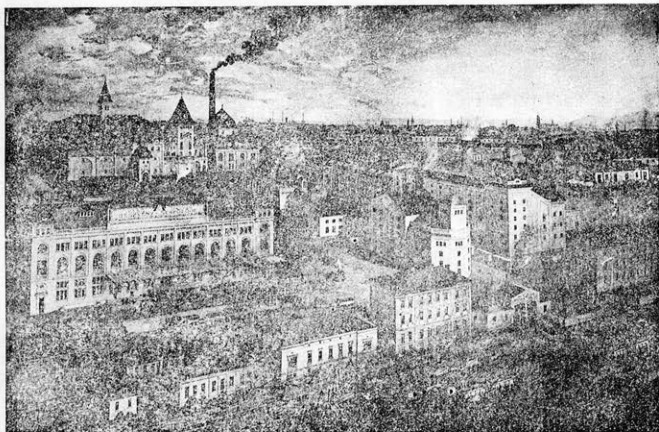

Első Magyar Részvénytserfőződe

Budapest-Kőbánya

Központi iroda:
X., Külső Jászberényi-ut 11
Telefon: 52—58.

Városi iroda:
Budapest, VIII. kerület,
Esterházy-utca 6. sz.

A legújabb technikai berendezésekkel fel-
szerelt serfőződe évi gyártási képessége:

1,000.000

hekto-
liter.

Ajánlja: Ászok (világos és sötét), Király (világos), Márciusi (világos), Márciusi (sötét, bajor mód), Udvari (világos, pilseni mód),
Kétszeres márciusi (világos, sötét), Bak és a Tavasi részvény-sört

Sörmegrendelés Budapestre:

VIII., Esterházy-utca 6. szám alatti hűtőházból. Telefon:
József 4—29
Angyalföldi jégveremből: Mohács-utca 1571—17. szám. Te-
lefon: 115—85
Budai jégveremből: I., Krisztina-körút 107—109. szám. Te-
fon: 43—40

Sörmegrendelés vidékre:

Központi iroda: Külső Jászberényi-ut 11. Telefon: 52—58,
52—60, 135—99
Erzsébetfalvai sörraktár: Határ-utca 6. szám. Telefon: Jó-
zsef 30—36
Kispesti sörraktár: Wekerle-u. 3. Telefon: József 30—38
Ujpesti főraktár: Váci-ut 8. Telefon: 54—70

Saját töltésű palacksörök. Palacksörösztály telefonszáma: 56—58.

Az ország minden nagyobb vidéki városában sörraktárosok által vagyunk képviselve.

**Fővárosi
Sörfőző
R. T.
KÖBÁNYÁN**

minden tekintetben
elsőrangú sörfőzde

Gyártelep és központi iroda:
Budapest, X, Maglódi-ut 47.
Telefon: 52-50, 52-51, 52-52

Városi iroda:
Budapest, V, Erzsébet-tér 5.
Telefon: 150-08, 86-27

A KONYHÁBAN

a legnagyobb megtakarítást érhetjük el, ha a

Dr. Oetker-féle gyártmányokat
sütőport, vaniliacukrot, puddingport használjuk

A bevásárlásnál ügyeljünk az ismert védjegyre:

okos

f e j

T
Ö
R
L
E
Y

T
Ö
R
L
E
Y

**Talisman
Casino
Réservé
Gout-Americain**

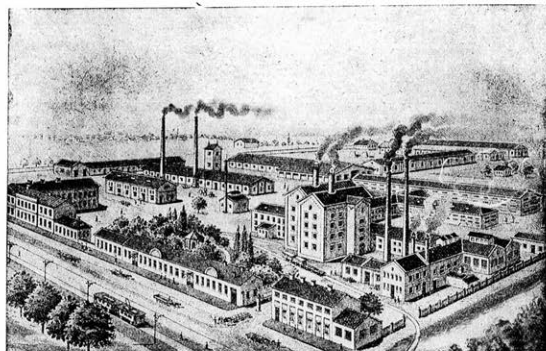
Szt. István

Temesvári Polgári Sörfőzde Részvénytársaság

Alapítási év
// 1868 //

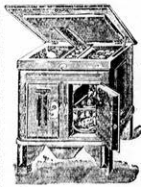
Különlegesség:
Dupla maláta
Corvinsör

CÍFKA JÓZSEF

Pincegazdászati cikkek szaküzlete
Az összes vendéglősipari szak-
cikkek raktára. / Telefon 28-92.

Budapest, V.,
Vilmos császár-ut 48

Árjegyzék ingyen.

A Borászati és pincegazdászati kiállításon aranyéremmel lett kitüntetve!

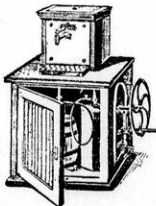
A m. kir. Hennenfeld-féle szabalm. és sörkimérő-készülékek

szénssalval vagy légnymással jelentékeny jégmegtakarítás!

Budapesti, Gróf Zichy Jenő-utca 5. szám (Váci-körut mellett.) Alapítói 1855.

Telefon 114-29.

Sör- és borkimérőpultok, kémérőcsapok, vezetékek s az összes szerelvények. Az eddig létező jégsekreányok, csaposak cinbádoggal vannak burkolva. rozsdásodnak, oxidálódnak, piszkolódnak, mindig javításnak vannak kitéve, míg a HENNEFELD-féle jégsekreányoknál ez ki van zárva, mert azok műköléppel vannak burkolva. A jégtartó alatt horganylemezvizgyűjtő van az olvadtt jégviznek, a jég szárazon marad, ezáltal 60% jégmegtakarítás.

VENDÉGLŐS: UJSÁG

MAGYARORSZAGI VENDÉGLŐSÖK
ÉS KORCSMÁROSOK ÉRDEKEIT
FELEŐLE FÜGGETLEN SZAKLAP

SZERKESZTŐSEG ÉS KIADÓHIVATAL BUDAPEST, VI. KERÜLET, EÖTVÖS-UTCA 28. SZÁM

// MEGJELENIK // ELŐFIZETESI ÁR //
HAVONKÉNT 1-SZER / EGÉSZ ÉVRE 8 KOR.

Weisz Miksa a Dreher-sörgyár igazgatójának jubileuma

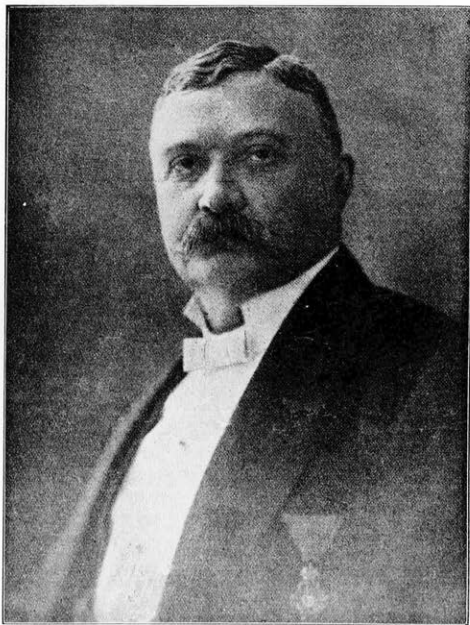
A magyar söriparnak egy érdemekben gazdag, kiváló képességekkel és szervező talentummal megáldott munkása ünnepelte szeptember elsőjén ötven éves szolgálati jubileumát. Szeptember 1-én volt ugyanis ötven esztendeje, hogy Weisz Miksa mint 15 éves fiú belépett a Dreher-sörgyár kötelékébe, amely gyárnak ma érdemes igazgatója.

Weisz Miksa életrajzát a becsületnek és a szorgalomnak tiszta dokumentumai alkotják, 1852. nov. 13-án született és az iskolai tanulmányainak elvégzése után alig tizenöt éves korában már a munka harcmezéjére lép. 1867. szeptember 1-én már a schwehátí Dreher-sörgyárban dolgozik. — Négy esztendői tevékenység után innen a Kőbányai gyárba kerül főkönyvelői minőségben. A tizenkilenc éves ifjúmunkás ez a gyorsan emelkedő karrierje bizonyosság mellett, hogy ritka képességek, elsőrendű munkacso és páratlan szorgalom

lakozott benne. 1905-ben, amikor a Dreher-sörgyár részvénytársaságá alakult át, Weisz Miksa cégvezetővé lépett elő. — Ettől az időponttól kezdve minden szellemi képességeinek latbavetésével, teljes odaadással állította munkacsoját a gyár felvirá-

goztatásának szolgálatába. Érdemeit nemcsak a gyár tulajdonosai, hanem a király is honorálta. 1907-ben az ipari és kereskedelmi téren szerzett érdemei elismerésül a Ferenc József-rend lovagkeresztjé juttatta neki néhai uralkodónk kegye. Jelenlegi igazgatói állására 1911-ben emelkedett, a mikor a népszerű vezérigazgató, Aich György mellé osztották be, mint kereskedelmi igazgatót.

Weisz Miksának nem csak a magyar söriparban vannak feledhetetlen érdemei, mert igen sokat tett a vendéglősipar érdekében is. Jubileuma, a becsülettel töltött 50 esztendő emlékezetes ünnepe intim körben folyt le. Az ünnepségen Aich vezérigazgató megilletődött szavakban méltatta a jubiláns ritka érdemeit és beszéde végén átnyújtotta neki a Dreher-sörgyár szép ajándékát. A gyár tisztviselőikara is emlék-tárgyakkal fejezte ki tisztele-

tét a közszeretethen álló igazgató iránt, akit a munkásai is kiadósítgileg üdvözöltek az emlékezetes évforduló napján. Részünkről még csak annyit, hogy a ritka szép jubileumhoz lapunk szerkesztősége is szívóhó gratulál.

Vendéglős-IPAR

Kerengés az egységes étlap körül

A nem lenne olyan szemoru, elsőrangú kabaret-tréfat lehetne teremteni közéleti fórumaink ama buzgalomból, mellyel vakmerően próbálják, hogy kisebb gondjuk is nagyobb annál, hogy a vendéglők helyzetével, közvetve a vendéglőkben élkező közönség érdekeivel törődjenek. A jó uraknak olyan halatolans mindegy, mi történik a legfontosabb közéleti szervezettel, a vendéglősparral, Füliket hermetice elzárják a jogos panaszkok, a vendéglősök ama felajdulása elöl, melyek egzisztenciájuk romlása felett való elkeseredésükből fakadnak. Am annyira ravaszok vannak az urak, hogy tessék-lássék anketozással, hevenyszett határozatokkal vakítják az érdekelteket, már akit ebbeli ravaszságuk megszedíteni tud.

No de vannak rosszabb esetek is, tudniillik azok, amikor a közéleti fórumok tényleg gondolnak a vendéglősparra. Ilyenkor az éttermek, vendéglők és korszmák feje sántul bele a nagy jóindulatba, mely hozzá nem értésből születő félrevedetekben nyilatkozik meg.

Lapunk hasábjai tanúink arra, hogy nem egyszer, számos esetben törtünk már lándszt a mellett, hogy meg kell csinálni az egységes étlapot, hogy az egységes étlap egyelőre kivézető ut lenne a vendéglők számára abból az utvesztőből, ahová az élelmickek beszerzésének nehézségei, a piaci uzsora és suta kormányrendeletek folytán került. Csak nem is olyan régen bajor étlapokat közzöltünk, egységes étlapot, ezzel akarván igazolni ama propagandánkat, hogy az egységesített étlap lehetővé teszi a vendéglők számára

üzemük zavartalanabb fentartását és egyben a közönség érdekeit is szolgálja az olesőbb árakkal.

Es ezek után nagy haronázva kinyrik a „platz”-ra a Közéleti-mezési hivatal és mellét vevén szónokolni kezd innyen:

— Ide nézzem, akinek szeme von, most mentem megoldom a közéleti-mezési legfontosabb problémáit és egy csopásra segíték a vendéglőkben élkező publikumon is, amely sorvada nyógi a vendéglői „uzsorát”: életheleptetem az egységes étlapot!

Olyan ez a nagy fogadkozás és szapora szöontés, mint a szemfényvesztő fecesége, aki a kezeiröl akarja elterelni a figyelmet.

Persze a vendéglőket boldogító „idea” mellé mentem egy esokor-támadást is illesztem a közéleti-mezési vezéröl fórumai. „Tíz-tizenkét koronán alul nem lehet jóllakni vendéglőkben — zokogják. — A közönség tehetetlen az árdragító vendéglősökkel szemben” — folytatják kesergőülket.

Nem szólva a tíz-tizenkét koronás ebédek enyhe túlszáról, utaljuk az urak emlékezetét a piaci árakra, az üzemköltésére és hasonló jókra, a mikbe üzemszárásig roskad a vendéglősök válla. Elfogulatlan itélőnek nem is kell érveket sorakoztatni arra, hogy a vendéglők a mai ételáron a mai piaci árak mellett nem keresnek ugyszólván semmit és semmiesetre sem annyit, amiből üzemiüket fentartani képesek. Maradna egyetlen jövedelmi forrásuk: az ital, a sör meg a bor. Maradna, ha volna, Mert tudott dolog, hiszen a fogyasztó közönség a bőrén, gyomrán érzi, hogy sör nincs, a bor megfizethetetlen, mert a termelő megfizethetetlen magasra srólta az árát.

No de azért vendéglő a hadi világó szinyló vendéglő, hogy ne a fogyasztó éljen ott, ne a vendéglős éljen belöle, hanem a támadókedv, a szervező képtelenség, a közéleti-mezési fórumok szomorú tehetetlensége, mely hébe-hóba életre szisszen és ilyenkor elkurjant egy-egy anketertvet és hirdetni kezdi megváltó ötleteit, amelyeket kölcsön veti, de a melyeket megvalósítani csak esetleg és keservesen tud. Ebben az egyben a közéleti-mezési szervei egysége-

Ezek a keserü soraink pedig szü-

lettek amaz alkalomból, hogy a közéleti-mezési hivatal anketöt hívott egybe, a melyen dr. Nagy Ferenc, a Közéleti-mezési hivatal alelnöke elnökölt. Az anketen elhatározták, hogy a vendéglők csak kétfajta lust vehetnek fel az étlapra, mindegyikét kétféleképen elkészítve. Megjegyzendő, hogy a hal e rendelkezésnél nem számít lusnak. Ezenkívül az étlapon egy sült és egy főtt tészta szerepelhet. Ennek ellenében nem korlátozzák a különböző főzelékfajták felszolgálását.

Minden vendéglős köteles polgári terítéket — menüt — adni, amelynek ára a vendéglők különböző kategóriái szerint, amelyet később fognak megállapítani, 3-6 korona.

Az anketen szó volt még az árak megállapításáról, azonkívül arról is, hogy a marhahajhajtás növekedése és a huskészetek megnövekedése miatt el fogják törölni a hústalan napot.

A záróra megkuritása

zeptember hó 17-én életbelépet az új idöszámítás, amely immáron szomoruan nem új, mert hiszen már volt szerencsénk hozzá. Az új idöszámítás beharangozó hírek kapcsán újból felmerült a mult esztendő áldatlan emléke: a tizenegyórái záróra.

A magyar vendéglősipar egzisztenciájában megtámadva az elkeseredés erejével küzdött a mult évben is a barbár rendelkezés ellen, mely szem és világítóeszköz megtakarításban nem jelent semmit, de igenis jelenti azt, hogy ezen az uton a tönk szélére lehet kergetni a vendéglőket.

Mikor a kormány a nyári évszak beálltával a tizenegy órára kurtított zárórát egy órával megoldotta, azt véltük, hogy ezzel teljesen a multé a szomorú emlékezetü régi záróra, a mely kegyelemdöfés volt a vendéglősiparnak. Tévedtünk, a tizenegyórás záróra újból küszöbünkön fenyegető rém.

Mellözziük az okok részletezését, amelyekkel már nem egy ízben dokumentáltuk, hogy a tizenegyórái záróra a vendéglők életétérét vágja el

van a dezinficiáló hatása itálra, teljes kézséggel támogatják a bajor sörfőzde felállításának tervét.

November 6-ika volt az a jelentős nap, amikor a szervező és rekviráló munka annyira haladt, hogy a sörfőzde immár kezdetét vehette. Számolva azzal, hogy a csapatok valószínűleg újabb előnyömlenek, nem lehetett gondolni álerjedésről sör gyártására, már azért sem, mert kádak, raktárhordók és jég beszerzése lehetetlennek volt mondható. Tehát tulerjesztett sört főztek. A főzés módjával valami közepáranysot választották a francia infúziós módszernek és a bajor sörgyártási eljárásnak. A főzést három napig tartott és két nappal később a jól tisztuló sör már hordókba volt bevonható és öt nap múlva már kiszállították a csapatoknak.

A palacsör erjesztésére egy fűtött kályha szolgált. A sörfőzde közelében van egy ódon citadella a XII. századból. Ennek a várszerű épületnek boltozatos termeiben sok négyyszögletes bádogládát találtak, amelyekbe a francia katonai kormányt koszt-készleteket tartattak. A citadella boltozatos termeit a bajorok kinevezték pincévé, a bádogládákat pedig a palacsörök tartályáivá.

November 11-én már annyira haladtak, hogy a második sörfőzde is üzembe volt helyezhető. — Minden rendben lett volna már, csak a maláta körül voltak bajok, de ezen is hamar segítettek, November végén P-ben, december elején R...-ben malátagyárat állítottak fel és helyezték üzembe. November közepe óta a bajor csapatok hetenként 75 ezer liter sört kaptak a franciák földjén működő bajor sörfőzdektől, most pedig; a mikor már a harmadik sörfőzöt is megteremtették, 100 ezer literet kaptak. A hadi sörfőzdeket a franciák lakosság sem hanyagolja el. Élénk a kereslet, különösen a francia koreszmárosok részéről.

A három bajor hadi sörfőzde melletttermékei sem vesznek kárba. A

sörcefre a marha-állományt táplálja, a seprőt pedig a hadi pékműhely dolgozza fel. A sörfőzde személyzete természetesen mind katonákból, még pedig a bajor hadtest vitézeiből került ki. Megjegyzendő még, hogy a sört a hadsereg ingyen kapja. A francia-bajor sörnek igen jó a híre, csak dícsérő szó hangzik el róla és a parancsnokság is megállapította, hogy mióta a p-i sörgyárak működésben vannak, a bajor hadseregben a tifusz és a járványos béllhurutok, a vérhas nem tudnak lábra kapni; a sör csírájában megöli a járványos kórokat.

Nemrégiben a semleges államok katonai attaséi is ellátogattak a nevezetes sörgyárakba és magasztalólag mondták:

— A német vállalkozási szellem és a német alaposság utánozhatatlan és legyőzhetetlen.

A Müncheni Med. Klinik egyik számában Rosenthal professzor hatalmas cikket írt a Cholera prophylaxia címen. — A cikk mindenesetre figyelemreméltó és nekünk annyival is inkább jólesik a tudós professzor fejtegetése, mert a mi iparunk egyik kereseti forrását, a sört, illetve annak fogyasztását egyáltalán nem perhorreszkálja, sőt inkább ajánlja a koleraellenes italok között.

Szól pedig a cikknek erre vonatkozó része a következőképpen:

Röviden a következőkben foglalhatjuk össze a kolera elleni intézkedéseket: 1. A hasmenéseket nem szabad ambulátorice kezelni; 2. a székvizgyártás államilag ellenőrizendő; 3. a pálinkamérések és a pálinka elárúsítása korlátozandó; 4. a koleraanus vidékeken forralt vizet szabad csak inni.

A személyi prophylaxist illetőleg: 1. Óvakodjunk a forraltatott italoktól, kivéve a sört és a természetes ásványvizeket; 2. kerüljük a diszponáló momentumokat, minők a testi ékscsuszok, a nyers gyümölcs és a kukorica; 3. a szükség esetén nyersen elfogyasztott italokat acid citri-

cummal vagy folyékony phosphorsavval savanyítsuk meg; 4. minden étkezés előtt kezinket vízzel s szappannal alaposan tisztítsuk meg.

Itt van tehát a sörnek a legnagyobb dicsérete!

Az aradi bortermelők nagy árakat kérnek. Aradi tudósítónk írja: Más években ilyenkor lázasan bonyolítják le Aradon az üzleteket a szőlősgazdák és bortermelők. A várható termés jelentékeny része már szeptember elején mindig el van adva. Az idén azonban megváltozott minden. A szőlősgazdák az idén hallani sem akarnak a termés eladásáról. Vagy ha igen, akkor hallatlanul magas árakat kérnek. Tavaly ilyenkor az ujbór ára 1,20—1,40 korona volt, míg az idén a termelők 4 koronát kérnek. Az aradhegyaljai gazdák ezért az idén még nem is adtak el termésükből. A terméklátások az aradi hegyaljai gvendékek és a termén alul marad a mult évinél is, habár egy hónappal előzött még rekordtermésre számítottak. A nagy szárazság azonban nagyon megártott. Ez is egyik oka annak, hogy a termelők várakozó álláspontra helyezkedtek, mert a bor árval akarják magukat kárpótolni.

Mikép mutatható ki a mesterséges festőanyagok jelenléte a borban? Tapasztalati tény, hogy új, sötét színű vörös bornál a festési próbát olykép ejtjük meg, hogy 5 rész vízzel hígítva megfestjük vele a gvyajut, mely alkalommal a reakció még akkor is erős, ha a gvyajut vízben kifőzzük, aztán pedig 1 százalékos ammóniakoldat hozzáadása után 30 percen át hevítjük, akkor a borfestő anyag tönkre megy, ellenben a kátrányfestő anyag részben az eldatba megy át. Az ammóniakoldathoz aztán hígított kénsavat adunk, mire új, tiszta gvyajut adunk hozzá és az oldatot ismét 10 percig hevítjük. Ha most a gvyajut határozatlan feltűnő szint kap, ez annak a jele, hogy a bor kátrányfestékkel volt hamisítva, ellenben, ha a gvyajut festetlen marad, ez annak a jele, hogy természetes vörös borral van dolgunk.

Emészteni elősegítő nyálkoldó savközbombó

MATTONI

GISSHÜBLER

TISZTA TERMÉSZETES ALKALIAS SAVANYUVIZE.

Legjobb asztali és üdítő ital

MATTONI HENRIK
VI., TERÉZ-KÖRUT 37. SZ.

Élelmiszerekről

A zöldség- és gyümölcsfélék legújabb árai. Az Országos Gyümölcs- és Zöldség Intézbizottság legutóbbi ülésén a gyümölcs- és zöldségfélék legmagasabb árait szeptember hó 16-tól bezárólag szeptember 30-ig a következőképp állapította meg:

A termék neve	Ára 100 kilogrammonként kor-ban		Ára 100 kilogrammonként kor-ban
	termelői	nyágerős-kedvelő	
Tök (főző)	40	50	60
Káposzta	40	50	60
Kelkáposzta	56	70	80
Zöldbab és viaszhab	100	130	144
Kalaráb szokásos			
levéllel	80	98	108
Paradicsom	40	54	64
Ugorka salátának	16	224	30
Ugorka kóvászoknak	28	36	40
Ugorka, ecetbe	40	50	55
Asztali tengeri	14	17	20
Zöldpaprika, apró,			
100 darab	2	3	4
Zöldpaprika, tölteni			
való, 100 drb	4	6	8
Vöröshagyma	100	120	134
Fokhagyma	200	234	260
Válogatott csemege-			
fajlama	150	200	240
I-a alma, mely az			
előző kategóriába			
nem sorozható	100	130	145
I-a alma	80	100	116
Alma, kevert, rázott	50	60	70
Alma, hullott	30	36	42
Körte, I-a	150	180	200
Körte, II-a	120	150	165
Körte, hullott	40	50	60
Friss szilva, étkezési			
célokra	46	66	76
Ringló	100	135	160
Görög fajdímnye	44	56	68
Görög, közönséges	200	250	300
Őszi barack I-a	200	250	300
Őszi barack, II-a	150	200	250
Szőlő	260	300	320
Dió	300	340	380
Sárgarépa, petrezse-			
lyem és pasztinák,			
még pedig:			
a) zöldre nélkül (le-			
vél nélkül)	80	98	108
b) szokás szerinti			
kevés zöld levéllel	70	86	96
Dughagyma f. évi no-			
vember 15-ig	200	260	234

Az árak megállapításán kívül az intézbizottság intézkedett Budapestnek zöldségfélékkel való ellátá-

sa dolgában is. Minthogy a termelők a magas árak dacára renitenskednek, elhatározták, hogy a nem szállító termelő helyeken a legszigoribb rekvirálást fogják alkalmazni. Miután pedig annak dacára, hogy 200 kg-ig a zöldség- és gyümölcsfélék szállításához — alma, dió, őszibarack kivételével — szállítási igazolvány szükséges, nagy mennyiségű szállítattal ellenőrzés nélkül, az intéző bizottság elhatározta, hogy a legkisebb mennyiségnek szállításához is szükséges lesz ezután szállítási igazolvány.

A zöldség, gyümölcs és konzervek szállítási igazolvány-kényszerének kitérítése tárgyában az Országos közlelmelési hivatal elnöke 77.599 —IX. 19176 sz. alatt aug. 30-án rendeletet bocsátott ki, amelyben a szállítási igazolvány kötelezettségéről szóló 4551/1915. M. E. sz. rendelet rendelkezését a 73.100—1917. OHK rendeletben megnevezett zöldség- és gyümölcsfajtákra néve 200 kg. súlyu vagy ezt a súlyt meghaladó küldeményekre, az ad. 77.000—1917. IX. OHK. számú rendeletben jelzett konzervekre néve pedig a küldemény súlyára való tekintet nélkül kiterjeszti. A 73.100—1917. IX. és ad. 77.000—1917. IX. sz. rendeleteknek egyéb rendelkezései változatlanul érvényben maradnak. E rendelet I-én lépett életbe és e naptól fogva 200 kg.-tól kezdve minden zöldség- és gyümölcszállítmányra vasuton, hajón vagy gépkocsin beföldön is a rendszeresített szállítási igazolványra használata kötelező. Zöldség- és gyümölcskonzervekhez pedig a jelzett naptól fogva minden mennyiségben kell szállítási igazolvány.

A jövő évi zöldségtermés. Mint halljuk, az Országos Közlelmelési Hivatal elnöke messzenem intézkedéseket szándékozik életbeléptetni a jövő évi zöldség- és főzeléktermés biztosítására, hogy ezekből export-célokra nagyobb készletek legyenek, mint az idén. Erre vonatkozó első rendeletét most küldte szét a törvényhatóságokhoz, amelyeknek vezetői felszólította, hogy sürgősen jelentsek be, hogy törvényhatóságuk területén a termelőknek összesen mily mennyiségű és minő fajtájú olyan zöldség- és főzelék-vetőmagokra lenne szükségük, mely beföldön előreláthatólag nem volna beszerezhető. Ezek beszerezéséről a Közlelmelési hivatal idejekorán gondoskodni akar.

....

Hirek

Hol késik az árpa- és a sör-rendelet? Szeptember hó 1-én kellett volna életbelépnie az új sörárpa-rendeletnek, mely az árpa elosztására és a sörkövtá megállapítására lenne hivatott. Lapunk zártáig még mindig nem jelent meg az a magyar vendég-lősipar existenciális érdekeit érintő rendelet. A késedelem a leg súlyosabb válság elé állítja a magyar vendégloketet, mert a sörhány a várva-várt rendelkezés elmaradása folytán egyenesen katasztrófálissá vált, aminek számos vendégloüzem tönkrojtása lehet a szomorú eredménye, ha az utolsó órában nem érzékel meg a méltányos döntés.

Likörgyárak üzemzúnete. A finomított szesz teljes hiánya több pálinka- és likörgyárat arra kényszerített, hogy üzemét megszüntesse. Az a néhány gyár, amely még kivételesen dolgozik, a legközelebbi időben, legalább is az új kampány eljövételéig, szintén kénytelen lesz az üzemet egylegre megszakítani. Ez a helyzet egyébként egész sereg pálinka- és likörkereskedés bezárását vonja maga után.

Rokkantak hordógyára Aradon. Az Országos Hadigondozó Hivatal Aradon hordógyárat akar létesíteni rokkantak számára. Aradról nem tudják elszállítani a közeli 8000 hold bormérését, mert nincs elég hordó. Ezen az állapoton mindenesetre segíteni fog a tervezett hordógyár, a melynek céljaira a város 40 munkás-lázat és 400 négyszögöl telket akar adni.

Berlinben lefogalták a lepedőket és abroszokat is. Berlinből jelentik: Berlinben a német ruházati központ intézkedésére a szállodákban, penziókban és vendéglőkben hatóságilag lefogalták a lepedőket, törülközőket, abroszokat és asztalkendőket.

Vendéglő-jegy Ausztriában. Salzburgi lapok közlik, hogy Höfer tábornok közlelmelészi miniszter a minap ott járt s úgy nyilatkozott, be fogja hozni a vendéglő-jegyet, a

TOKAJI COGNAC
A LEGJOBB

Első Tokaji Cognac-gyár
Központi iroda:
Budapest, Frangepán-u. 12

melynek segítségével elejét lehet venni a kétszeres ellátásnak, vendéglőkben, illetőleg szállodákban csak olyanok fognak étkezhetni, a kiknek vendéglő-jegyük van, ezt pedig csupán a kenyér-, zsír-, tojás és más élelmiszerek jegyének beszo- gáltatása ellenében lehet majd kapni.

Gyöngébb sör — drágább árért.
Pilsenből jelentik: A pilseni sörfőzők elhatározták, hogy ezenül kizáróan csak a kormányrendelettel előírt öt százalékos sört fogják gyártani és hogy egyidejűen a sört hordóinkat tíz koronával megrágtatják.

A kétféle salzburgi étlap. Salzburgból jelentik tudósítónk: Az idegenek heőzönlésének megakadályozása végett tudvalevőleg kétféle árlistát állapítottak meg a hatóságok intézkedései folytán a vendéglősök, akik a magasabb ételárakat természetesen az idegenekkel fizetetik meg. Most, hogy a husárakat 6.20 koronára fel kellett emelni, az éttermek is megrágtatották az étlapok árát. A kétféle salzburgi étlap, most az előkelőbb helyeken ilyen árakat tüntet fel. Idegenek részére borjucomb, borjusült 3.80 korona, bélszín 4.20 korona, marhasült 4.80 korona, sertésus 4.50 korona. Salzburgiak azonban borjushusért csak 2.40 koronát, bélszínért 2.60 koronát, marhasültért 3 koronát, sertésusért 3.50 koronát fizetnek. Az idegenek tehát 1—2 koronás ráfizetéssel kaphatják meg a napi hosporciójukat azonfelül, hogy kenyérjegyüket sehol sem tudják beváltani, pedig Salzburgban elég a kenyér és a minősége is jó. De ott nem rendeletekkel és intézkedésekkel, hanem ilyen bosszantó eljárással és passzív rezisztenciával akarják az idegenek beözönlését elkerülni. Emellett még rossz néven

veszi a salzburgi sajtó tőlünk, hogy kiutasítjuk a főlöszleges idegeneket. Ebből az alkalomból kivétel nélkül mindannyi indulatosan és hevesen támadja a magyar kormányt. Valamennyi sajtóorgánium éles hangján tultesz azonban a Salzburgi Volksblatt szeptember 7-iki száma, amely az egyenlőtlen élelmezésről azt írja, hogy a magyar kormány nem tesz eleget szövetség kötelességének, mert az osztrák kormánynak nincs semmi befolyása a magyar kormányra.

Harminchat millióval csökkent a söradó bevétele. A hivatalos lap közli a pénzügyminiszter elszámolását a múlt évi sörtermelésről. A kimutatás szerint az idei sörtermelés (1916 szeptember 1-től 1917 augusztus 1-ig) mindössze 867.259 hektoliter volt, az előző év hasonló időszakának 2.7 millió hektoliterével szemben. Az adóbevétel ilyen körülmények között lényegesen csökkent és még 10 millió koronát sem ért el. A háború előtti utolsó esztendőben a söradó és söradóptlék bevétele 46.7 millió korona volt. Tavaly az adóbevétel még 36 millió volt, az idén azonban már csak 10 millió. Az adóhiány tehát körülbelül 36 millió kor-

tegedések az ilyen ellenőrizhetetlenül forgalomban kerülő víz és gyümölcs élvezésétől származnak. Az állomásfőnökök kötelesek gondoskodni arról, hogy a pályaudvarok területén eladásra kerülő mindenféle élelmiszert szigorúan ellenőrizzék és a romlott, egészségtelen élelmiszerek árusítását megakadályozzák.

Közgazdaság

A Hungária Általános Biztosító Részvénytárs. igazgatósága megállapította az 1916. évi zárószámadatokat. A társaság károk fejében az elemi ágazatokban 2,390,206 koronát, az életágazatban esedékes biztosításokért 1,771,202 koronát fizetett ki. Az összes díj- és kártartalékok és egyéb biztonság alapok összege 1916. év végén 25,304,430 korona 69 fillér. A tiszta nyereség 17,088 korona 5 fillér, amelyre vonatkozólag a közgyűlés elé az igazgatóság azt a javaslatot terjeszt, hogy z új számlára vitessék át. Az intézet a háború utánra valamennyi ágazat erőteljes fejlesztését vette terbe és érvéből a Hamburg biztosító - társasággal, Nemetsország egyik legtekintélyesebb biztosító-intézetével szoros érdekösszeköttetésbe lépett.

A Pannonia serfőző rt. Pécs szeptember 5-én tartott közgyűlése a jelenlegi 1 millió K alapított 2 millió K-ra emelte fel 5000 drb 200 K n. é. új részvény kibocsátása után.

Kérelem a t. Előfizetőinkhez!

Mint hogy lapunkat a nagyközönség is szívesen olvassa, kérjük a t. előfizetőinket, függesszék ki lapunkat helyiségükben, — Igéretet tesszünk, hogy békeidőben el fogjuk látni előfizetőinket megfelelő újságtartóval.

Vasutivendéglős

Tilos az állomásokon gyümölcs és víz árusítása A kereskedelemügyi minoiszter a belügyminiszterrel együtt felhívta a vasuti állomásfőnököket és az illetékes közigazgatási hatóságokat, hogy tiltásuk ki az állomásokról a gyümölcsöt és a vizet árusító asszonyokat és gyermekeket, mert az eddigi adatok szerint a gyakori hastífusz- és vérhasmeghe-

Holzer
DIVATHÁZA

**Állandó
occasio!**

Eladás a souterrainban
BUDAPEST, IV.
KOSSUTH-LAJOS-U. 9

Szakácsművészet

Lágytojás.

Azért írom meg a tojás ezen leg-egyszerűbb elkészítési módját, mivel sokan vannak a hivatásos főzők között is, akik rendszeresen csak egy módot alkalmaznak, anélkül, hogy a többi módot is megkísérelnék, holott sok esetben egy második vagy harmadik mód jobbnak bizonyul:

1. Forró vízben főzzünk középnyagú tojást 3 percig, ha pedig a tojások nagyok, 3 és fél percig.

2. Tegyük a tojásokat hideg vízbe, nyílt tűzre: ha a víz felforr, a tojást feladhatjuk.

Forraljunk fel vizet, helyezük bele a tojásokat, fődjék be és huzzuk le az edényt teljesen a tűzről; 6 per múlva kiszedhetjük a tojásokat.

A felsorolt módok közül a második mód a legelőnyösebb, mivel a tojás belseje egyszerűen krémes lesz és így legalkalmasabb a kenyérral való mártogatásra is.

Tojás paradicsomalmában.

Vegyünk néhány szép, keményebb bőrű paradicsomot, mossuk meg tisztára, vágjunk mindegyik paradicsomra két cm. nagyságu nyílást, melyen át egy kis kanal segítségével a paradicsom belsejét kiritkítjuk úgy, hogy csupán a bőre maradjon meg; fűssük bele egy egész tojást, fűszerezzük meg és főzzük meg a sütőben, egy jól megvajazott tálon. Ha a tojás eléggé megfőtt, tegyük valahánnyal pirított zsemlyeszéletre és adjuk fel paradicsom mártással.

Tojás megpirítva.

Főzzünk 10 percig néhány kemény tojást, hűtsük le hideg vízben és ha teljesen kihűlt, tisztítsuk meg és vágjuk szélességében egyenlő szeletekre. Ézalatt tegyük egy serpenyőbe 3-4 kanál béchamel-mártást és 3-4 tojássárgát, adjuk bele só, törött borst, reszelt szecsesdöntést és keverjük a tűz felett anélkül, hogy a mártás felforrjon. A tálatól-tól lapját fődjék be egy réteg béchamel mártással, fektessük rá a felszelelt tojásokat, szórjuk be egy réteg parme-

zán és egy rész reszelt finom groji vagy emmentáli sajttal, tegyük rá újból egy réteg béchamel-mártást és hintsük be egy rész parmezán és egy rész reszelt emmentáli sajttal, végül hintsük meg az egészet gyengén egy kevés fehér zsemlyemorzsalával, rakjunk rá felül igen apró vajdarabkákat, tegyük meleg sütőbe és pirítsuk 10 percig.

Kocsonyás tojás.

Készítsünk tetszés, vagy szükség szerinti mennyiségű bevert tojást és hűtsük ki friss, hideg vízben. A fél tojás alakú formákat tegyük jégre, az oldalait pedig díszítsük fekete szarvasgomba, nyelv, sódar és tárkonylevélkékkel; a forma díszített belsejét vonjuk be kocsonyával, helyezük a forma közepére a szárazra megtörölt bevert tojást és egy vékony kerekalaku szelést sódarat, töltjük meg a formát színtiltig átlátszó tiszta kocsonyával, ha a kocsonya megkeményedett, mártsuk a formát egy pillanatra meleg vízbe, tartalmaztassuk a tálatól tára és körözözzük vagdalt kocsonyával.

Regény

A fehér asztal

- Elbeszélés -

Írta: Szomaházy István

— Legyen nyugodt, engem bizonyosan fogad, — mondtam a portásnak szemhunyorítva. — En ugyanis a madame földije vagyok, sőt azt is mondhatnám, hogy gyermekkori, jó pajtása...

Fölmentem a lépcsőn, benyitottam az ügyes hall-ba, ahol egy borotvált, igen impertinens arcú inas állt elém.

— Kit keres? — kérdezte fennhangon.

— A maga urnőjét, kedves barátom, madame Adlert... Csak menjen és jelentsen be sürgősen, hogy a tegnapi esti földije akar tisztelegni nála...

Az inas némi habozás után bejelentett, s pár perc múlva csodálkozva tért vissza: őt is láthatólag meglepte, hogy az urnője itthon van a szómóra... Hát még, ha azt látta volna, amint Hermin, aki testhez álló selyempongyolájában, feltöltött, vörös hajerdejével tébolyítóan szép jelenség volt, örömsikolyal felugrik a pamlagról, ahol eddig lustálkodott, és se szó, se beszéd, egyszerűen odaugrik a nyakamba...

— Jaj, te édes kőlyök, hát csakugyan elfőltél... Ugy-e, tegnap nagyon megbántottalak, hogy úgy tettem, mintha sohase láttalak volna?...

Pedig de szerettem volna megrágni a füledet... Gyűlöltöm minden földimmet, mert azok nagyon csúnyán bántak velem, de téged bizony isten valamennyi helyett szeretlek...

Jól ösze-vissza ölelgetett, aztán leültetett az egyik karosszékre, cigarettát dugott a szájába, s maga is rágyújtott, miközben csicseregini kezdett, mint valami bolondos kis énekes madár.

— Ugy-e, csodálkozol, hogy a jó isten így fölvitte a dolgomat? ... Hát még hogyan fogsz csodálkozni, ha megtudod, hogy mennyi sok viszontagságot mentem én keresztül! ... Mert csúnyán megszenvedtem én a hazáért, azt mondom neked... Jui, még visszazagolni se szertek arra az időre! ... De most pokolian jól megy nekem, olyan jól megy, hogy az egész Tereztváros megpukkadna, ha látnák, micsoda jó dolgom van... Ebben a palotában senki se lakik, csak én, héttágu személyzetet tartok, fogatom, autómobilom van, az ékszeremet pedig nem cserélném el valami nagyzoló kis hercegőnk ékszerével... A papa, akinek a multkor egy ropogós ezerfrankost küldtem haza, meg is írta a levelemben, hogy „édes lányom, mindig tudtam, hogy téged megsegít az isten, mert te voltál mindig a legjobb gyermekem valamennyi közül”. A papa ugyanis, aki kétszer pofonütött, amikor első ízben tizenegy óra után jöttem haza, most nagylelkűen megbocsátott nekem, sőt a levele végén egy fűdvözetletet is küldött a barátomnak, akik nagyon szeretne személyesen is megismerni...

— És ez a sok pénz mind Etlerváry gróf adja magának? — kérdeztem csodálkozva.

Hermin gyöngédn meglegyintette az arcomat.

— Hallod, mindjárt olyat csipkek rajtad, hogy belekétkülsz, ha még egyszer magázol, te víziúti, te... En most is a régi barátom vagyok, akinek valaha negyven krajcárt kölcsönöztem... Vagy egy koronát adtál!... En, becsültszavamra, nem tudom már... De ez mindegy, most talán inkább érdekel, ha elmesélem neked, hogy mi történt velem, amióta utóljára találkoztam veled...

— Persze, hogy érdekel...

— Emlékszel rá, mikor Pesten, egy vendégelőben, valami meztelnyodott asszony összetört rajtam a napernőjét, mert az urával együtt vacsoráltam? Akkor nagyon bealkonyodott nekem, egyetlen valamire való barátom se akadt, sokszor még a lakásomat se tudtam kifizetni, szóval idáig voltam az egész Pesttel, idáig... Gondolhatod, hogy majd kiugrottam a börtömből, mikor ebben a keresves állapotban megismerkedtem egy nagy, feketeszakállas emberrel, akit Schwarznak hívtak s aki azt a kérdést intézte hozzám, akárok-e szerződést kötni egy előlékö impresszáriával, egy örült pénzemberrel, aki a pétervári círi színház számára toboroz tagokat át a Knéztics-utcában és a Nyár-utcában... Mikor félénken azt válaszoltam, hogy a színművészethez nem értek sokat, Schwarz a becsültszavára kijelentette, hogy különb tehetséget nálam husz esztendő óta nem látott... Ne-

Félreértette.

- Pincér, hozzon egy esti lapot!
- Még nincs, kérem.
- Akkor reggelit!
- Pörköltöt vagy gulyást?

Bíró előtt.

Bíró: Nem szégyenli magát, hogy teli borospalackkal támadta a tanura? Mivel védheti magát?

Vadlót: Csak nagyon könnyű boroska volt, tek, bíró uram!

Kaszárnyában.

Örmester: (a bevonuló népfőlkelőhöz): Mi a foglalkozása?

Népfőlkelő: Masőr vagyok.

Örmester: Ne használjon itt idegen nyelveket, hanem mondja meg magyarul, hogy... c s a p o s!

ki, mondta Schwarz, az ilyenekben csalhatatlan szeme van, nem hiába, hogy több mint huszonöt éve szállít tagokat a pétervári cári színházak... Elképzelheted, hogy szívesen belementem a dolgba, hamarosan fölvettem az előleget, s vagy két hét múlva már tíz más leány társaságában robogtam a titokzatos Oroszország felé... Schwarz velünk jött s biztosított bennünket, hogy a cárral személyesen is meg fogunk ismerkedni, mert a felséges ur nagyon rokonszenvez a színművészet csillagaival... Így értünk Pétervárra, a hol csakhamar kiderült, hogy Schwarz alávaló szédelő... A cári színház ugyanis, amelynek kötelekbe szerződtek bennünket, egy óriási sórcsarnok volt, ahova tisztek meg duhaj fiatal urak jártak s ahol nekem két hónapig az volt a feladat, hogy minden este tisztől féltizenegyig meztelen karomat, harminc más leánnyal együtt, kórikus pózzal fölemeltem a levegőbe... Ez ugyanis hozzátartozott a darabhoz, amit abban a leububan játszottak... Gondolhatod, hogy a cárral nem ismerkedtem meg személyesen, ellenben az előadás után mindennap megismerkedtem egy sereg részeg és brutális fiatalemberral, aki valamennyi úgy viselkedett, hogy nálunk a külvárosi kocsimákból is kidobták volna őket... Így ment ez két hónapig s akárhányszor megesett, hogy még a lakásomtól se tudtam kifizetni a jóvedelmemből... Egyáltalában azt tanácsolom neked, hogy ne higgy az oroszországi meséknek s ha valamelyik leány azt akarja elhitetni ve-

Templomban.

Prédikál a pap a szószékről, erősen nekilégedve:

— ... Felragadok három nagy követ. Az egyiket belecsapom a mély tengerbe; a másikat felhajtom a magas hegyre. Hát a harmadikat hová vágjam?

Megszólal egy a gyülekezetből:
— Vágja ide, tiszteendő uram, a Kiss Mihály sógor fejébe. Az eb-adta, most is részegen alszik itt a szentbeszéd alatt.

Jó kezdet.

— Tudod mit csinálók? Házassági irodát nyitok!

— Helyes, de van rá alapítókéd?

— Hogyne, van hat eladó lányom.

Főlöseges.

Sufragette: Mi nők is a férfiak fizetését követeljük!

Cölöp ur: Hát nem kapják meg? A feleségem már el is költötte az enyémet!

Rémes gondolat.

Jó s k a (a száguldó gyorsvonati érkező-kocsit megpillantva:: Hej, az istenit... ha ebből a kocsmából valakit kidobnak...)

Orvosi tanács.

Tömeglakásba hívják az orvost, míg 20 éves fiatalemberhez. Odaérve, megvizsgálja a beteget és azt mondja neki:

— Látja barátom, kár magának dohányozni, meg szeszes italt imi! Nézze meg ezt az öreg lakótársát itt az asztalnál, ő azt mondja, hogy sohasem dohányzott és nem ivott szeszes italt. Meg is látszik rajta, mert 65 éves kora dacára egészséges, mint a makk!

Távozóban észreveszi az orvos, hogy az egyik sarokban egy 80 év körüli ember fekszik. Megkérdi az előbbtit:

— Alszik az öreg?

— Dehogy! Részeg — feleli a kérdezett.

led, hogy a cár hadsegéde gyémánt-karpercet küldött neki, s az orosz főnemesség a lábál előtt hevert, hát csak egész bátran kacagj a szeme közé... Ott a legtöbbször lánynak véresen rosszul megy, hát azáltal kárpótolják magukat, hogy legalább szemérmetlenül hazudnak... Én is közel álltam már hozzá, hogy harmadik osztályon szökjem vissza Magyarországra, amikor egy este Etelvár gróffal megismerkedtem... Ő akkor még a pétervári követségen volt s valami hangos mulatság után véletlenül betévedt a dalcsarnokunkba... Mikor melléje ültem és magyarul szóltam hozzá, kíváncsian nézett a szemembe... És akár hiszed, akár nem, én ebben a pillanatban már így szóltam magamban: itt van végre a jó szerencséd, akire tizennyéves korod óta várakozol...

— Csodálatos szemed volt!

— Várj csak! A gróf ur eleintem nem sokba vett, amikor foghegyről kezdett diszkurálgatni velem s már a harmadik szónál azt mondta, hogy meg fog látogatni a lakásomon, de én éreztem, hogy most rettenetes okosnak kell lennem, ha el nem akarom szalasztani a szerencséd, ami talán csak egyszer kínálkozik az életemben... És ekkor én, aki addig nem igen takarékoskodtam a légyottjaimmal, a duszadag Etelvár gróffal szemben hirtelen a dőlőfist kezdtem játszani s gnyosan azt válaszoltam, hogy senkit se fogadok... Két hélig mindennap ezt válaszoltam s Etelvár gróftól annyira földhősítetttem az impertinenciámmal, hogy egyszer majdnem az arcomba vágta

a pezsgős poharat... De aztán mégis megmondolta magát, s azt az ajánlatot tette, hogy jöjjenek vele Párisba, ahova a külügyminiszter áthelyezte... Egy kicsit kértem magam, aztán szemérmesen igen-t mondtam... A többit már tudod, ugy-e?... Etelvár gróf most annyi pénzt ad nekem, amennyit saját magam akarok s ez a kis palota, ha az isten megsegít, nemsokára az enyém lesz... És akkor...

Nem fejezette be a mondatot, mert az inas egyszerre csak bejött és valamit sugott a fülébe. Hermin zavartan fölállt.

— A gróf jön hozzám; az ördög tudja, hogy mit akar ilyen szokatlan időben... Menj csak ki erre a hálszobán meg a firdőszobán keresztül... Majd legközelebb írok neked... Hamarosan megcsókol és kitiszkol. Pár pillanat múlva már kábultan és elgondolkodva haladtam lefelé a hátulsó lépcsőn...

Hajnali séták

Ami délután óta, mikor a hátulsó lépcsőn távoztam a rue Pascal-beli lakásból, sokáig nem láttam Adler Hermit. Pedig nem mondhatnám, hogy megelégedtem volna róla; ellenkezéleg: sokáig nem is igen tudtam egyébre gondolni, mint a csitri, vöröshajú leányra, aki a budapesti Terézváros ismeretlen rétegeiből egyszerre csak kirepült a párisi boulevardokra és szinte egy nap alatt egyik első cocotte-jává lett a szajnaparti nagyvárosnak.

(Folyt. köv.)

FENTARTVA

PALUGYAY PEZSGŐ

HIRDETÉSE RÉSZÉRE

Palugyay pezsgő

Budapest
VI., Eötvös-utca 30
Távbeszélő 91-27.

Központ:
Pozsony
„Chateau Palugyay”
Távbeszélő 11.

Wien
I., Wollzeile 32
Távbeszélő 1529.

Vasuti vendéglős előfizetőink

ABOS
ARAD
BAJA
BALATONSZENTGYÖRGY
BRASSÓ I. és II. oszt. étterem
B.-SZENTLŐRINCZ
BICSKÉ
BUDAPEST-FERENCVÁROS
BUZIÁSFÜRDŐ
CSUCSA
DÉS
ESZÉK (Osiyek)
ÉRSEKÚJVÁR
FOGARAS
FÜZESABONY
GYÉKÉNYES
GYŐR
HATVAN
HEGYESHALOM
KASSA
KECSKEMÉT
KIRÁLYHAZA
KISKÖRÖS
KISÚSZÁLLÁS
KIS-KAPUS
KOLOZSVÁR
KOMÁROM
KÜKÜLLŐSZÖG
LEGENYE-ALSÓMIHALYI
LŐCSE
LIPÓTVÁR
MAKÓ
MARGITFALVA
MAROSVÁSÁRHELY
MAROSLUDAS
MEZŐLABORCZ
MEZŐHEGYES
MISKOLCZ
NAGYKÁROLY
NAGYSZEBEN
NYIREGYHÁZA
PÁRKÁNY-NANA
PELSŐCZ
POZSONY
PÜSPÖKLADÁNY
RÓZSAHEGY
SÁRBOGÁRD
SÁRVÁR
SÁTORALJAUJHELY
SOPRON
SÜMEG
SZABADKA
SZEGED
SZEGED-RÓKUS
SZERÉNCZ
SZOLNOK
SZÖREG
TEMESVÁR
UJ-DOMBOVÁR
UNGVÁR
VALKÁNY
VILLÁNY
ZENTA
ZOMBOR
ZSIBÓ
ZSOLNA

Az Országos Vendéglős Ujság előfizetőinek!

1918. ÉVI művészi kivitelű F A L I NAPTÁRA

és propaganda plakátja

Tervezte:
PETTEN SÁNDOR
festőművész

Készíti:
SEIDNER
MŰINTÉZETE
BUDAPEST

Előfizetőinknek
díjtalanul fogjuk
küldeni

A szerkesztő-postája

Aradi vendéglős, Szeptember 12-éről ke-
teztelt levelére nyilvánosan válaszolunk. Kér-
jük: vegye tudomásul, hogy lapunk, az Or-
szágos Vendéglős Ujság az igazság lexyében
mindent utóbb, arról nem térünk le soha. Mi
nem egyeseket, hanem a közérdeket szolgál-
gáljuk, megvédjük a tisztas vendéglős ipart,
azokért síkra szállunk. Ön rossz néven veszi
tőlünk, hogy mi a vendéglős egyesületeket
támadjuk, kritika tárgyává tesszük működésük-
üket. Ajánlja nekünk, hogy a mi névű la-
pukat más irányba tereljük stb. Indítva érez-
zük magunkat Önt, igen tisztelt urunk, felvi-
lágosítani s összefoglalva reá fogunk mutat-
ni az egyesületek háború alatti működésük-
re. A háború három évében a vendéglősök
nap-nap után a sajtó éles hangon támadta;
elnevezte őket uszorásoknak, árdrágitóknak,
mérgekverőknek. Kérdjük, milyen elégtételt
szolgáltak a vendéglősöknek az egyesületek
vezetői? — A Tisza-kormány szerencsétlen
szörnyszülötte, a Közéletmezősi Hivatal, a
vendéglős és kormcsárosokat nemcsak hogy
támogatta, hanem egyenesen ildőzte, sőt leg-
utóbb a rendőrséget vette igénybe „razzia”
tartására a vendéglőkben. — Kérdjük: fenti
ügyben állást foglaltak-e az egyesületek ve-
zetői? A kormány az élelmiszerekről árszá-
blyozó rendeleteket adott ki; tudott-e egy
vendéglős a maximált árakon élelmiszerek-
hez jutni? Kérdjük: mit tettek ez ügyben a
vendéglős egyesületek vezetői? A mozgósít-
ás ideje alatt, a román betörés idejében a
tömeges csapatszállításkor a vasuti vendé-
glősöket méltatlan támadás érte. Kérdjük: mit
tettek az egyesületek vezetői a tisztas kar
érdekében? Valamit mégis tettek az egyesü-
letek vezetői... szereplési viszketegségből a
háború alatt két ízben kongresszust hívtak
egybe. Megtartott kongresszusok eredménye
— mint ismeretes — semmi. Az elmondot-
taktól — azt hisszük — Ön is más vélemé-
nyen lesz. — Addig, míg a vendéglősök és
kormcsárosok nem fognak egy tábortba tö-
mörülni, hajok orvoslásáról szó sem lehet,
mert tömörülésben rejlik az erő.

Nyit-tér

IPARSÓ

fagyalt, jegeskávé, hidegkészítmények
előállításánál a jég szóására, valamint
hűtőköszülékekhez. Minden felvilágosít-
ást és értesítést szóbeli vagy írásbeli
kérdésekre díjmentesen nyújt

A Magyar Királyi Sajtóvédők Vezérigynöksége
Iparosztály:
Budapesti V., Vilmos Császár-ut 32. Telefon 73-40

Felelős szerkesztő és kiadó:

Böhm Ármin.